

PAPIR POSTEN

INDHOLD

Ved årsskiftet	3
Papirets historie	5
Kuriositeter om papir	11
Bottepapir	12
Firma-nyt	14
Jubilæer	14
Papirmangel i Sverige	16
Sports-nyt	16

*

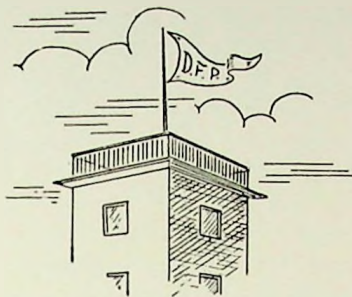
Oplag: 2900

*

Da artikler og oplysninger, der bringes her i bladet hovedsagelig er beregnet for selskabets medarbejdere, er eftertryk heraf forbudt uden nærmere aftale.

Forsiden og bagsiden:

I forbindelse med artiklen inde i bladet om papirets historie, har vi denne gang lånt omslaget fra et amerikansk firmablad udsendt af Crown Zellerbach Corporation

Papir-Posten

nr. 3 . december 1950 . 1. årgang

Udgiver: A/S De Forenede Papirfabrikker

Redaktion:

F. Gajhede og S. Ingvarsen

Ved årsskiftet...

December måned er snart slut, og det vil være naturligt at se tilbage på året, der gik.

Det blev først og fremmest præget af færdiggørelsen af vore nyanlæg på Dalum og Ny Maglemølle, som kom noget senere igang end tænkt, og iøvrigt endnu ikke helt har overstået børnesygdommene. Vi ved dog allerede, at det er to anlæg, som nok skal komme til at svare til forventningerne, når de er gennemprovet, og når alle, der er beskæftiget med dem, har lært dem helt at kende.

Det er de øgede kvalitetskrav, som har nødvendiggjort de store nyanlæg, idet nye trykkeri- og efterbearbejdningsmaskiner stiller strenge krav til papiret, og vi må alle gøre vort til at efterkomme disse.

Når de nye maskiner, som først og fremmest skal erstatte ældre anlæg, er helt indkørt, er det bl. a. tanken, at Frederiksberg Papirfabrik ikke mere skal fremstille de sædvanlige kvaliteter, men udelukkende gråt kardus, for at supplere produktionen på Københavns Papir- & Karton-Fabrik. Stor-

relsen af produktionen på disse to fabrikker vil foruden af salgsmulighederne afhænge af i hvilket omfang, der kan fremskaffes affaldspapir.

Siden devalueringen gennemførtes i 1949, har priserne på vore råvarer uafbrudt vist stigninger, således at disse nu er mere end fordoblet siden dengang. Samtidig har et øget papirforbrug ude i verden – sikkert ikke uden forbindelse med de urolige politiske forhold – skabt en følelig mangel på cellulose og træslib; det er derfor ikke muligt at skaffe så store råstofmængder, som det er ønskeligt, og det kan måske blive nødvendigt fremover, hvor kvaliteten tillader det, at søge at erstatte de manglende friske råstoffer med bedre kvaliteter af affaldspapir, hvis disse kan skaffes.

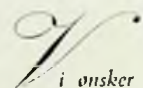
Vor produktion i 1950 bliver, efter hvad vi i dag kan se, større end i 1949, og således den største vi hidtil har haft; om det lykkes at opretholde samme produktion næste år, er det, som det fremgår af ovenstående, ikke muligt nu at sige noget om. Vi må imidlertid håbe, at 1951 ikke giver for mange ubehagelige overraskelser i råstofmæssig og brændselsmæssig henseende.

Når vi ved indgangen til 1951 skal ønske hinanden glædeligt nytår og takke for samarbejdet i året der gik, bør vi samtidig ikke glemme ønsket om, at besværlighederne må blive mindre, end de i øjeblikket ser ud til.

Glædeligt nytår!

København i december 1950.

DIREKTIONEN

i ønsker alle læserne en rigtig glædelig jul og et godt nytår, hvor vi fra vor side vil søge at gennemføre den planlagte regelmæssige udsendelse af Papir-Posten med et forhåbentlig interessant og læseværdigt indhold.

REDAKTIONEN.

PAPIRETS HISTORIE....

med Tegninger af H. Hougaard.

Til julen hører der historier, og vi har derfor fundet lejligheden passende til at fortælle Dem lidt om papirets historie.

Trangen til at meddele tanker og hændelser til senere tider har eksisteret lige så længe som menneskeheden, men midlerne har været yderst forskellige.

De ældste skrifter, man kender, er hieroglyfferne, disse underlige skrifttegn i sten, der har fortalt os brudstykker af Ægyptens historie helt tilbage til 6000-7000 år før Kr. Vi har

»I denne stenalder har det ikke været rart at være postbud.«

også alle hørt om Moses stentavler. I denne »stenalder« har det ikke været rart at være postbud!!!

3000 år før Kr. fandt en hindu, Panningrishce, på at prente bogstaver

og tegn i palmeblade og indgnide dem med olie og kønrøg.

Af planten »cyperus papyrus« – der vokser i afrika spec. i Ægypten – fremstilledes det skrivemateriale, der gav navn til papiret. Papyrusfremstillingen foregik således:

Den for bast befriede stængel blev skåret i ganske tynde blade, så brede som plantens størrelse tillod det. De gennemskårne stængler – hvoraf de midterste stykker var de bedste – udbredtes på et bord i deres naturlige længde ved siden af hinanden. Derover bredtes endnu et lag på den anden led, og det hele blev fugtet med Nilvand. Derefter blev det presset sammen til en masse, der tørredes i solen.

Man har fundet papyrusruller, der er beskrevet for ca. 4000 år siden, og dette materiale beherskede – selvfølgelig med visse forbedringer – verdensmarkedet indtil år 800 e.Kr.

Ca. 200 år før Kr. fandt man i byen Pergamon i Lilleasien på – ved garvning af tyndskrabede dyrehuder – at fremstille ægte pergament, der helt op til den nyere tid anvendtes til sær-

lig vigtige dokumenter og stadig bruges til bl.a. bogbind og lampeskærme.

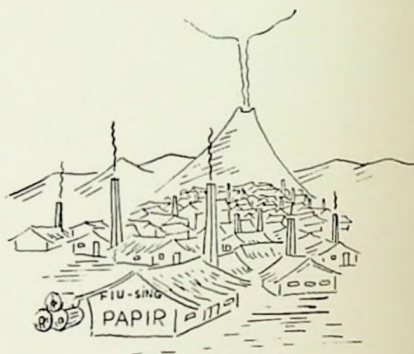
Ægypter banker papyrus.

I år 105 e. Kr. – altså medens man i det sydlige Europa stadig anvendte papyrus – havde en kineser ved navn Ts'ai Lun begyndt at fremstille det papir, der er kendt under navnet »japannapir«. Produktionshemmeligheden bevaredes så godt, at japanerne først ca. 500 år senere begyndte at fabricere papir, og det skyldtes krigshandlinger, at kendskabet kom til den »civiliserede« verden, idet araberne omkring år 800 lærte kunsten af kinesiske krigsfanger. Hvor udbredt papirkunsten var som husflid i Japan, forstår man, når man hører, at der i 1875 i og omkring Tokio blev fabrikeret papir i 3600 huse. – Der brugtes som råstof bark af papirmorbærtræet og andre dermed beslægtede planter: matsu eller shinuki, mitsunatu og kotsu, og det er disse råstoffer, som det japanske papir skylder sine for-

træfelige egenskaber. Allerede den gang gennemgik råstoffet en kemisk proces, idet barken kogtes i en opløsning af potaske, hvorved den indre bark skiltes fra den ydre. Denne indre bark defibreredes ved at blive slået med koller, indtil det hele lignede en dej af fine lange fibre, og papiret ostes herefter som bottepapir i dag.

Her støder man for første gang på rigtigt papir, idet vi ved »papir« forstår et produkt, som er fremstillet ved at få fundelte plante- eller kludefibre til at indgå filtning, så man opnår en stor sammenhængskraft.

Fra Japan og Kina gik kunsten at lave papir gennem Centralasien til Arabien, Persien og Lilleasien, og

Japan (Tokio).

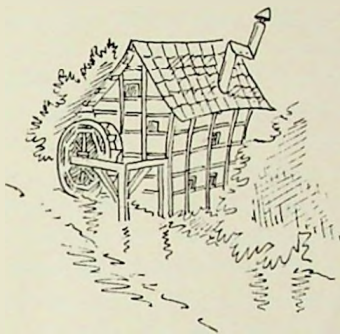
araberne førte den på deres sejrstogt gennem Nordafrika over Gibraltar strædet til Spanien, hvor maurerne allerede omkring år 1150 skal have

fabrikeret godt papir. Men omtrent samtidig lærte korsfarerne på deres togt til det hellige land papirmagerkunsten at kende i Lilleasien og Syrien, og de, der vendte tilbage, førte den med sig til Italien.

På disse vandringer underkastedes den imidlertid store forandringer, som væsentligst foranledigedes ved, at råmaterialet nødvendigvis måtte skifte karakter. Kineserne og japanerne benyttede barken af det ovenfor omtalte morbærtræ, som horte hjemme i disse landes klima og kun trivedes der. Der måtte altså benyttes et andet råstof, så snart papirmagerkunsten forlod sin hjemstavn og drog til andre fjerne egne, og dermed forandrede den også karakter og blev fra husfid til et højt anset håndværk, eller om man vil en kunst.

Allerede kineserne i den vestlige del af det uhyre rige anvendte rå bomuld til forarbejdelse af papir, og af dem lærte araberne det i Buchariet. Den første arabiske papirmølle blev anlagt omkring år 706 i Samarkand og forarbejdede udelukkende rå bomuld. Anderledes stillede det sig derimod, da papirfabrikationen dels gennem maurerne og dels gennem korsfarerne blev ført til Sydeuropa, idet man her ikke med samme lethed havde adgang til benyttelsen af rå bomuld, og bomuldsklude selvfølgelig var langt vanskeligere at defibrere. Bomuldstøjer var tilmed ikke særlig al-

mindelige i Sydeuropa, og i Mellem-europa var de så godt som ukendt; men linnedklude var endnu fastere og vanskeligere at behandle end bomuldskludene, hvorfor man nødvendigvis måtte forlade den fra kineserne kendte metode at banke råstoffet med køller, indtil det var defibreret. Man

Vandmøllen

var dog allerede den gang i største parten af Europa fortrølig med anvendelsen af vandkraft, og denne blev derfor taget i papirmageriets tjeneste. Først fra nu af kan man derfor tale om papirmageren som papirmøller, og husfliden går over til at blive et håndværk.

I stedet for at banke råstoffet med køller anvendte man stampeværker trukne af vandhjul, en metode, som tilmed havde den fordel, at man kunne forarbejde langt mere end ved det langsomme håndarbejde. Det på denne måde tilberedte råstof var gen-

neimgående af en bedre kvalitet end det, som nu fås i vore moderne defibreringsmaskiner, idet fibrene led mindre ved behandlingen. Der skal forøvrigt endnu være papirmøller i Italien, som behandler kludene på nøjagtig samme måde som den gang, for ca. 700 år siden.

Fra Italien og Spanien bredte papirfabrikationen sig til hele det øvrige Europa, idet snart et sted, snart et andet synes at have stået højest både med hensyn til varernes kvalitet og kvantitet.

I Italien var således byen Fabriano højt anset for sit papir. Den skal have haft 40 papirmøller, og fabrianerne holdt lagre i Venedig, den tids knudepunkt for verdenshandelen, og spredte derfra deres papir til hele det civiliserede Europa. I byen Fabianos våben står: »cartam olim undique fudit«, som betyder: »hvorfra fra Arilds tid spredtes papir«.

Frankrig synes at have været den af de europæiske stater, der tidligst så sig i stand til at frigøre sig for det italienske og spanske papirs overvægt på verdensmarkedet; men den franske papirhandel led et knæk ved ediktet i Nantes 1685, idet en stor part af de bekendte franske papirmagere var huguenotter, der nu fordrevne fra deres hjem førte deres kunst med sig til andre lande og da navnlig til Holland, og det er allerede fra den tid, at det hollandske bottepapir opnår det

verdensry, som det nyder den dag i dag.

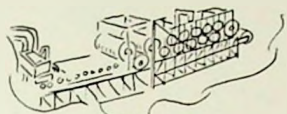
Til Danmark kom papirmagerkunsten fra Tyskland, hvor den første papirmølle blev anlagt ved Nürnberg omkring år 1390, og Holsten dannede det naturlige overgangsled. Her lod Henrik Rantzow bygge 39 vand- og vejmøller, hvoraf også nogle anvendtes til fabrikation af papir.

Den første danske papirmølle blev opført af Sten Bille i midten af det 16. århundrede ved Ronneaa i Skåne, der den gang endnu var en dansk provins, og fra denne mølle stammer formodentlig den endnu eksisterende papirfabrik »Klippan« ved Helsingborg, der ligger om ikke på samme sted så dog sikkert i nærheden af, hvor Sten Billes mølle lå.

Hidtil har papirfremstillingen været et håndværk, men den går nu over til at blive en industri, ja, endda storindustri, takket være en idé, der i 1799 fødtes i arbejdsformand Louis Roberts hjerne under hans arbejde i Leger Didots papirmølle i Esonnes ved Paris. Det blev dog ikke ham, men en englænder Bryan Donkin, der i forbindelsen med brodrene Fourdrinier skabte den første brugbare papirmaskine.

Allerede for papirmaskinens opfindelse var der som følge af den stigende kultur et stigende behov for papir, og det hjemlige råstof – kludene – strakte ikke til. — Da man desuden kun

kunne anvende hvide klude, var mulighederne for en øget produktion kun små. Metoder til blegning af kulørte klude fremkom først senere, sær-

»Idéen«

lig som følge af at den franske kemiker Bertholet fandt på klørkalk som blegemiddel.

Før den tid havde man dog haft sin opmærksomhed henvendt på planteverdenen, i hvilken man ventede at kunne finde et surrogat for kludene. Allerede botanikeren dr. Jacob Schäffer i Regensburg fremstillede 1765 forsøgsvis papir af en mængde forskellige planter, og samtidig med og efter ham blev der foretaget og beskrevet en mængde eksperimenter i samme retning af andre videnskabsmænd; men det blev ved små forsøg, som forblev uden nogen videre praktisk betydning, indtil man – ved kogning af nåletræ i kemikalier under tryk – fandt

på at fremstille sulfatcellulose og senere sulficellulose.

Alligevel måtte der mere til, og dette fandt man i den såkaldte tramasse træ slebet ved en ren mekanisk proces, en opfindelse, der skyldes sachsenen Friedrich Gottlob Keller, der i 1840 læste i et eller andet tidsskrift, at klude ikke forekom i så rigelig mængde, at man kunne dække verdens behov af papir, og man måtte derfor søge at finde på et nyt råstof, som kunne benyttes dertil enten alene eller i forbindelse med klude. Opgavens løsning interesserede ham, og han lagde fra nu af mærke til alt, som han mente kunne være af interesse for sagen. Det var dog mindet om en

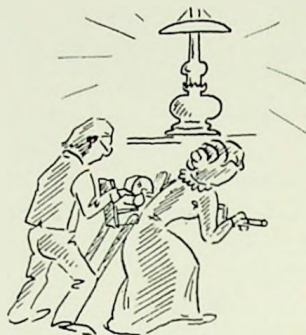
Opmærksomheden var henvendt på planteverdenen

barneleg, der førte ham på den rigtige vej.

Han erindrede, at han som dreng havde lavet perlchalsbånd af kirsebær-

stene, som blev trukket på en snor. Kirsebærstenen blev lagt ned i en lille udhuling i et brædt, således at kun en lille smule af den ragede op over brædtets flade. Derpå sleb man den med en sten, der var fugtet med vand, til der gik hul på skallen, og når man havde fået lavet et hul på den ene side, vendte man stenen om og sleb et hul på den anden side. Ved denne proces kunne det ikke undgås, at man også kom til at slibe noget af brædtets overflade, og den ældre Friedrich Gottlob Keller erindrede nu, at han som dreng allerede havde lagt mærke til, at dette afslebne træ dannede hele sammenhængende fiberbundter, som, når de torredes i solen, kom til at ligne tynde stykker papir. I samme øjeblik, som dette randt ham i hu, stod også metoden til at skaffe papirfabrikationen et nyt og billigt råstof klar for ham. Han og hans hustru begyndte arbejdet med at fremstille den første træmasse ved at presse afbarkede træstykker mod en slibesten, som Keller havde stående i sit værksted, medens de skiftedes til at dreje rundt så hurtigt som muligt. Det var et hårdt arbejde, som tilmed måtte gøres om natten, da dagen var fuldt optaget ved væverstolen, som skulle give dem det daglige brød. Da de efter mange måneders slid havde fået et nogenlunde antageligt kvantum træmasse færdig, blev den pakket i fustager og sendt til Chemnitz for i en dervarende bøttepapir-

fabrik at blive prøvet ved fabrikationen af papir. Keller fik her fabrikeret 6 ris papir af en blanding af klude og træmasse, og en del af det blev benyt-

Keller sliber træ om natten

tet til trykning af Frankenburgs Kreisblatt af oktober 1845. Der eksisterer endnu et eksemplar af dette nummer, som altså var trykt på det første træmasseholdige papir i verden.

Nu fulgte der en tid fuld af modgang og nederlag for Keller, hvor han mistede, hvad han ejede, og fremmede penge ovenikøbet, altså alt det, som skulle sætte ham i stand til at fortsætte sine forsøg og gøre sin opfindelse frugtbringende. Men i 1846 kom han i forbindelse med en fjern slægtning af sig, Heinrich Voelter, der var direktør for Bautzener Papierfabriken, og sammen med ham foretog han i større stil en lang række forsøg, som fuldstændig godtgjorde træmassens anvendelighed til papir.

Voelter og Keller gik så i kompagni, søgte og fik patent på fabrikation af træmasse og søgte at få den indført i papirfabrikkerne. Her stodte de på en modstand, som de næppe havde ventet sig; thi sjældent er en opfindelse blevet mødt med større modstand og blevet i den grad latterliggjort som træmasse. Tiden gik med stadige opofrelser uden nogetsomhelst vederlag, indtil den femårige patentret var udløbet. At forny patenterne fordrede nye kontante udlæg, som Keller ikke så sig i stand til at overkomme. Han havde mistet alt, både sit eget og hvad han havde været i stand til at rejse hos fremmede, så han måtte træde tilbage og overlade Voelter den videre udnyttelse af sin opfindelse. Dennes ene-

stående energi skyldes det, at træmassen til sidst besejrede al modstand og skaffede sig indpas i hele den civiliserede verden, medens Keller gik tilbage til sit kummerlige liv ved væverstolen og på sine gamle dage kom i sådan nød, at man for at sikre ham en sorgfri alderdom måtte foretage en indsamling til ham i alle landes papirfabrikker, ved hvilken der da rigtignok også kom en så betydelig sum tilveje, at man efter hans død i september 1895, for hvad der blev tilbage, kunne rejse ham et smukt mindesmærke.

— — —
Selve den historiske udvikling her i landet vil det føre for vidt at komme ind på i denne omgang; men vi skal i en senere artikel vende tilbage hertil.

KURIOSITETER OM PAPIR

Praktisk foranstaltning

Kineserne kom sølvpenge i de afdøde slægtminges kister, så disse fremdeles kunne have det godt. . . . Efter Tsai Luns opfindelse af papiret forordnede kejseren, at der kun måtte nedlægges papirpenge, hvilke han sagde var gode nok til de afdøde.

Dette henleder tanken på de 3 sønner, der hver ville give deres far 100 kr. med i graven. Den første og anden

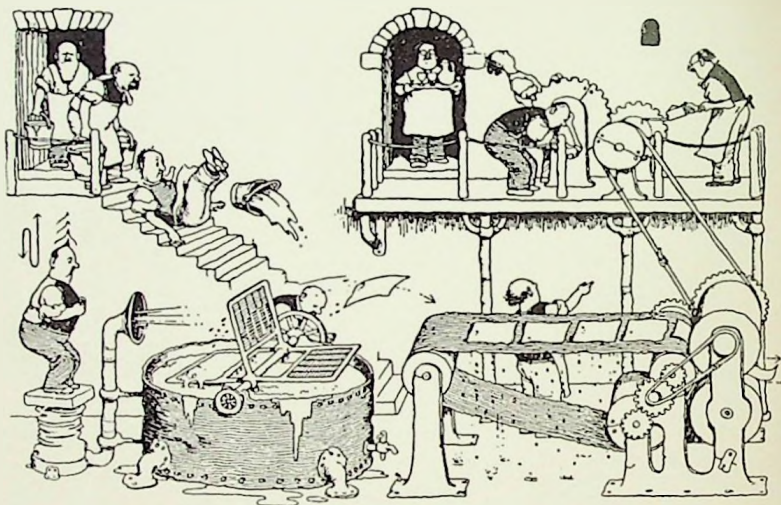
son lagde hver en 100 kr. seddel i kisten, den tredje broder skrev en check på 300 kr. og tog de 200 kr. i konanter tilbage!

Hurtig retsforfølgning

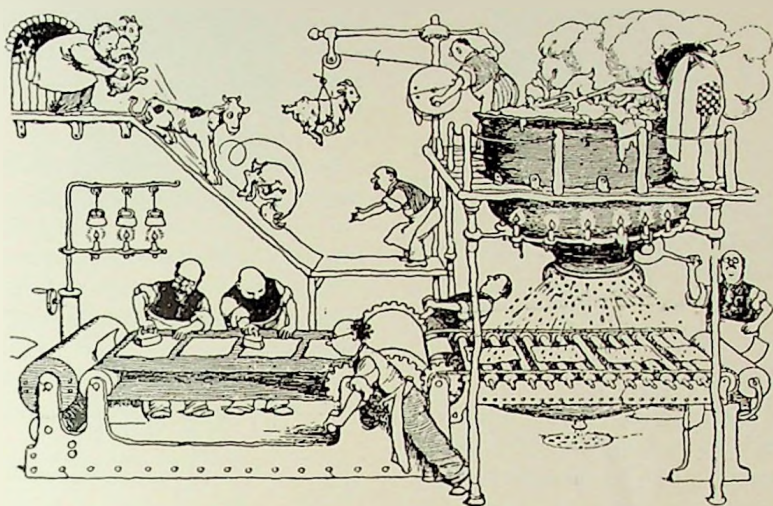
Dick Vanghan var i 1758 den første forfalsker af penge i England; arresteret 6. maj, hængt 7. maj; Old Patch, Charlie Price, dømt 8. maj, ekspederet 9. maj.

Bøttepapir

På grund af de stigende priser på håndgjort papir, har vi længet overvejet en rationalisering af denne del af vor virksomhed i Silkeborg. Da vor tekniske afdeling imidlertid er overbelastet med at få de ny maskiner til at køre tilfredsstillende, har vi ladet en af vore amatør-teknikere se på sagen, og vi bringer hermed resultatet:

- 1) Man bemærker støftilførslen, som kan foregå ubindret af forløpsløser i rør eller lign. Papiret blæses af formen over på en vireduge, hvor noget af vandet driver fra.
- 2) Her foregår linnningen, der foretages med dyriske linn.
- 3) Papiret lufttøres.

Tegningerne er lånt fra nytårskort fra Zerkall-Bütten.

FIRMA-NYT

I dette nummer af Papir Posten kan vi oplyse følgende: Assistent Bernt Normann er pr. 20. oktober forflyttet fra Frederiksberg til Hovedkontoret, bogholderiafdelingen.

Endvidere har følgende medarbejdere taget deres afsked:

Frederiksberg

Kontrolsorterererske Marie Hansen pr. 31. december 1950 efter ca. 36 års tjeneste (heraf 20 år under D.f.P.).

Kartonfabrikken

Turbinepasser William Sorensen den 12. oktober 1950 efter ca. 27 års tjeneste.

Gl. Maglemølle

Füllnerfiltermand Carl Christian Hansen den 30. september 1950 – ca. 27 års tjeneste. Transportarbejder Christian Hansen den 30. september 1950 – ca. 35 års tjeneste. Transportarbejder Carl Julius Jørgensen den 30. september 1950 – ca. 47 års tjeneste. Magasinmand Hans Peter Hansen den 2. september 1950 – ca. 38 års tjeneste. Overskærer Jens Peter Petersen den 30. november 1950 – ca. 46 års tjeneste.

Silkeborg

Kludceftersorterer Frederik Lyneborg Jensen den 31. oktober 1950 – ca. 51 års tjeneste. Stengangsmand Chri-

stian K. Hansen den 2. oktober 1950 – ca. 31 års tjeneste. Portner Valdemar Sorensen den 1. oktober 1950 – ca. 52 års tjeneste.

Papirmester, civilingeniør Frits Madsen, Ny Maglemølle, har i dette efterår fået antaget en doktorafhandling på Den polytekniske Læreanstalt. Emnet er »Koncentrationsændringer i blandinger med fikseret begyndelses- og slutkoncentration«.

JUBILÆER

Dalum

25 års jubilæum

5. december: Kalanderfører Hans Peter Christiansen.

Silkeborg

50 års jubilæum

Den 6. november kunne falserske Hulda Nielsen fejre sit 50 års jubilæum. En så lang ansættelse inden for samme virksomhed er især for kvinder en meget sjælden begivenhed, og fru Nielsen var da også genstand for stor op-

mærksomhed fra alle sider. Det eneste skår i glæden var, at fru Nielsen måtte tilbringe jubilæumsdagen på hospitalet med et brækket ben, men forhåbentlig kommer fru en snart over uheldet, således at hun igen kan begynde at virke.

25 års jubilæum

18. februar 1951: Oversortererske
Bothilde Sørensen.

Papirlageret

25 års jubilæum

6. december: Filtvasker Rasmus
Rasmussen.

16. januar 1951: Formand Hans
Hansen.

Vi ønsker

ALLE JUBILARER HJERTEG TIL LYKKE

Redaktionen

*Fra »At tænke sig« i Politiken
har vi lånt følgende:*

OFFICIELT

Handelsministeriet meddeler:

Man skal herved på given foranledning henlede opmærksomheden på, at den ved bekendtgørelse herfra af 18. f. m. indførte forhøjelse af papirafgiften ikke kommer til anvendelse på personer med poser under øjnene.

P. m. v.

E. b.

S. Lendrian

/Nogensen.

PAPIRMANGEL I SVERIGE

Dette lyder paradoksalt, når man ved, at Sverige er et af verdens mest papirproducerende lande. Grunden er imidlertid den, at eksportprisen for papir ligger væsentlig over prisen på hjemmemarkedet, hvorfor de svenske papirfabrikker fortrinsvis sælger til udlandet og især til lande, der betaler i dollar. I forhold til 1949 er eksporten i 1950 steget ca. 25 pct., og resultatet heraf er, at trykkerier og andre papirforarbejdende virksomheder kører med nedsat drift som følge af papirmangel.

I forbindelse med ovenstående kan vi oplyse, at Frankrig for nogle mæne-

der siden indførte beskyttelsestold på papir, men denne er ophævet efter svensk protest. Sverige forbød nemlig som modtræk indførsel af franske automobiler.

D. F. P. SPORTS-NYT

De lokale afdelinger

»Viking«, København

En københavner-skrædder reklamerer med »Godt snit«, det vil sige brede skuldre, smalle hofter og lignende; og hvorfor?

Fordi han appellerer til folks ønske om at se godt ud, men kan klæder alene gøre det? Lad mig give et eksempel: En af vore kendte skuespillere mødte til fodboldkamp mellem skuespillere og journalister i et sæt flot, lyst sommertøj med rigtig brede skuldre. En flot fyr at se på, men samme person var mindre flot få minutter senere, da man så ham på banen i en ganske tynd bluse og korte benklæder, et slående bevis på vore skrædderes dygtighed, men er I »Vikinger« tilfredse med det?

En krum ryg og slæbende gang kan skrædderen jo trods alt ikke tage fra jer.

Når man ser på vore træningsaftener i bordtennis, badminton og gymnastik, hvor »Vikinger« har en glimrende lejlighed til at gøre noget for sig selv, må man undres over den ringe tilslutning, der er til disse sportsgrene. Ganske vist kan vi sætte hold op til turneringerne,

men der skulle være mange flere af »Viking«s ca. 250 medlemmer som deltager; derfor husk tirsdag: bordtennis, onsdag: badminton og gymnastik.

Vel modt til sporten. Det er jo gratis for »Viking«s medlemmer at deltage i bordtennis og gymnastik.

For de medlemmer, som plejer hjemmelivet og ikke kan gå ud, uden de har deres bedre halvdel med, har »Viking« begyndt at besøge større virksomheder, og til disse besøg kan vi tage vore koner eventuelt mænd med. Torsdag den 2. november så vi »Det berlingske trykkeri og hus«, det var en stor oplevelse, og bestyrelsen har fået talrige anmodninger om at fortsætte disse besøg. Vi har nu søgt Statsradiofonien og har fået svar, at vi i efteråret 1951 kan komme ind og se denne flotte bygning. Vi har også søgt at komme ind som gæster ved de muntre udsendelser som 20 spørgsmål, karussellen og lignende, men dette kan også først ske næste år. Det er lang tid at vente, men vi ved, at ved den slags »sport« skal »Vikingerne« nok vågne op!

Til sidst skal jeg gøre medlemmerne opmærksom på »Viking revuen«, som løber af stabelen søndag den 25. marts 1951 i Hjemstavnsforeningens lokaler. Den 25. marts er 1. påskedag, og denne dag kan alle skiftearbejdere være med, så vi venter fuldt hus. Husk det er kun et begrænset antal, der er plads til, så bestil billet i tide. Revuen 1950 var en stor succes, revuen 1951 bliver større, og derfor beder jeg alle, der har evne til at optræde på de skrå brædder, om at melde sig til festudvalget omgående idet prøverne begynder allerede den 3. januar 1951. Vi kan bruge alt lige fra små sode dansemus til primadonnær og komikere.

Til slut takker jeg alle medlemme og ikke mindst fodboldholdet, som igen i år har taget en pokal hjem, for den trofasthed, de har vist vor forening i det år, der gik, og ønsker alle et glædeligt nytår.
Jorgen.

D. P. I. »ODIN« 48

I den forløbne efterårssæson har »Odin« deltaget i turneringen for de odenseanske firmaklubber med et hold i B-rækken. Vort hold skulle have spillet fire kampe, men en er blevet udsat til foråret. Af de resterende tre kampe har vi vundet to og tabt en, dog skulle vi efter alle solemærker at dømme have store muligheder for at vinde turneringen og rykke op i A-rækken.

Den 28. september afholdtes ordinær efterårsgeneralforsamling.

Efter at beretning og regnskab var blevet aflagt og godkendt, behandlede man et indgået forslag vedrørende forsikring for skader, som medlemmerne eventuelt pådrog sig under træning eller kampe.

Forslaget gav anledning til en meget livlig diskussion, og man enedes til slut om at bestyrelsen inden forårsgeneralforsamlingen skulle undersøge mulighederne for tegning af en sådan forsikring.

Man gik herefter over til valg af bestyrelse og spilleudvalg, der kom til at bestå af følgende medlemmer: Formand: K. Kolln, Papirmesterkontoret. Kasserer: Robert Petersen, P. M. 6.

Sekretær: Karl E. Larsen, Kontoret. – Erik Jørgensen, Værkstedet. – Svend Nees, Salen.

Revisorer: Carlo Petersen, Værkstedet. – Poul Andersen, Kontoret.

Spilleudvalg: K. Kolln. – Carlo Petersen. – Karl E. Larsen.

Bestyrelsessuppleant: Arnt Nielsen, P.M.4.

Revisorsuppleant: Tage Styker Hansen, Klorblanderiet.

Efter afslutningen af fodboldturneringen er »Odin« gået over til indendørs sportsgrene, idet vi har arrangeret gymnastik, badminton og bordtennis, hvoraf vi imidlertid har måttet aflyse gymnastikundervisningen på grund af manglende tilslutning.

Badmintonspillet har derimod god søgning, men vi kan endnu have flere med. Ketchere kan lånes af foreningen, hvorimod man selv må dække udgifterne til bolde. Hvis nogen ønsker at være med, kan de henvende sig hos

formanden. Der spilles hver mandag og torsdag på skolen ved Dalumvej.

Hver onsdag har vi vore klubafstener i barakken med bordtennis og kammeratligt samvær. Det er fra 19,00–22,00, og alle medlemmer er velkomne til at møde.

Søndag den 26. november havde »Odin« efterårsfest for medlemmer med damer, hvor der blev fremvist film fra D.f.P.s fodboldholds rejse til Finland. Bagefter var der spisning af medbragt madkurv samt pakkefest til fordel for et fond for tilskadekomne aktive medlemmer. Endelig afsluttedes aftenen med dans. – Festen forløb udmærket, og der var en god stemning blandt de fremmødte.

Til slut opfordrer foreningens bestyrelse endnu flere af fabrikkens personale til at slutte op om vor forening. Indmeldelser modtages af alle bestyrelsesmedlemmerne. Kontingentet er kun 50 øre om måneden.

PAPIR POSTEN